

ה"ת 47589/05/18 - עמנואל טאדג'ייב - נגד מדינת ישראל - יאחב"ל, להב 433

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 47589-05-18 עמנואל טאדג'ייב נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט גיא אבנון
המבקש	עמנואל טאדג'ייב -
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל - יאחב"ל, להב 433
בשם המבקש:	עו"ד צחי רז
בשם המשיבה:	רפ"ק ליאור רייס, עו"ד

החלטה

1. לפני בקשה להורות על שחרור כספים מתוך רכוש שנתפס מאת המבקש, ואשר תוקף תפיסתו הוארך בהסכמת הצדדים למשך 180 ימים נוספים (החלטה מיום 6.11.18, להלן: התפוסים). נתבקשה השבת סך של 20,000 ₪ לצרכי מחיית המבקש ומשפחתו, וסך נוסף של כ- 23,000 ₪ שיועבר ישירות לרשויות מע"מ כנגד חובו של המבקש. בהתאם להסכמה מיום 6.11.18, ב"כ הצדדים הגישו טיעוניהם בכתב: טיעוני המבקש (בצירוף מסמכים) התקבלו ביום 19.11.18, וטיעוני המשיבה התקבלו ביום 21.11.18.

2. לא אחזור על מלוא טיעוני הצדדים, ואומר אך כי שני הצדדים הפנו להחלטה קודמת של כבוד השופט א' כהן באותה הסוגיה ממש בעניינו של המבקש (ה"ת 18-02-592, 1.4.18) (להלן: ההחלטה הקודמת), אז הוחלט להשיב למבקש סך של 20,000 ₪ לצרכי מחיה, כשכל צד ביקש ללמוד ממנה תובנות שונות.

3. ב"כ המבקש הפנה למצבו הכלכלי הקשה, לטענתו, של מרשו ומשפחתו, לכך שמדובר במשפחה בת 5 נפשות הנסמכת על משכורת רעיית המבקש בסך של 5,500 ₪ בתוספת דמי שכירות בסך 2,500 ₪ בגין השכרת דירה שניה (תפוסה ברישום כחלק מהתפוסים), ומנגד לחובותיו הוצאות רבות כולל משכנתאות בסכומים נכבדים (גם בגין הדירה השניה), הלוואות וחוב מע"מ בסך של כ- 23,000 ₪. ב"כ המבקש עתר לאמץ את המתווה שנקבע לשיטתו בהחלטה הקודמת, באופן שעתה בחלוף כשבעה חודשים יוחזר סכום קצוב נוסף. כן הפנה להסכמות אליהן הגיעו הצדדים

במסגרת דיון בערר המבקש על ההחלטה הקודמת, אשר נדחה בהסכמה בכפוף לכך שהמשיבה תשקול אפשרות להעביר כספים מתוך התפוסים ישירות לרשויות המס (כבוד השופט ע' קובו, ע"ח 26738-04-18, 6.6.18, להלן: הערר).

4. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה, הפנה אף הוא להחלטה הקודמת ולערר שנדחה בהסכמה. לשיטת המשיבה, תשלום חבות במס מתוך כספים תפוסים יהווה שימוש בלתי ראוי בכסף שהושג במרמה ותוך קבלת שוחד. אשר להוצאות מחיה, הפנה לכך שהמבקש לא צירף תצהיר ולא ביאר מדוע איננו עובד זה למעלה משנה, מאז שוחרר ממעצרו לאחר שהחלה החקירה הגלויה.

5. לא ראיתי צורך להרחיב, בהינתן ההחלטה הקודמת המפורטת והמנומקת של חברי השופט א' כהן, אשר נתן דעתו למלוא טענות המבקש, עליהן חזר האחרון בגדרי הבקשה דנן. בהחלטה הקודמת נקבעו ממצאים שאינם עומדים בהלימה עם טענות המבקש, לרבות העובדה כי הכנסתו והכנסת משפחתו עולה באופן משמעותי על הרף שנקבע כ"קו העוני" למשפחה בת 5 נפשות. כתוצאה מכך, נדחתה בקשתו של המבקש להשבת סכום חודשי קבוע.

6. המבקש צירף לבקשה אישור ר"ח להיעדר הכנסות בשנת 2018. מנגד לא צירף תצהיר ולא נתן הסבר לכך שאיננו עובד. לא נטען כי המבקש איננו כשיר או איננו מסוגל לעבוד מסיבה רפואית או אחרת כלשהי. מכאן, המבקש לא עמד בנטל השכנוע לשינוי מצבו מאז ניתנה ההחלטה הקודמת ועד היום.

7. על כך יש להוסיף את החלטת בית המשפט המחוזי שאימץ את הסכמת הצדדים והורה על דחיית הערר, קרי, ההחלטה הקודמת קיבלה משנה תוקף.

8. בהחלטות קודמות נקבע, כי היקף העבירות המיוחסות למבקש עולה לאין ערוך על שווי התפוסים, כשזהו אחד הטעמים המרכזיים להחלטה להארכת תקופת החזקת התפוסים. מדובר במי שלפי החשד שלשל לכיסו ממון רב אותו קיבל כשוחד, תוך הסבת נזק ממשי לקופה הציבורית ולגופים שונים בצה"ל מולם עבד המבקש כיועץ חיצוני.

9. בהחלטה הקודמת נקבע כי החזרת הסך של 20,000 ₪ נעשית לפנים משורת הדין, על מנת להקל על המבקש ומשפחתו. אמנם, נקבע כי מדובר בהטבה צופה מספר חודשים קדימה, אך אין בה התחייבות ולשוב ולהחזיר כספים בחלוף הזמן.

10. כאמור, תקופת החזקת התפוסים הוארכה בהסכמה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים לא ראיתי שינוי נסיבות המצדיק החזרה נוספת של כספים לצרכי מחיה, ולא ראיתי לשוב ולפעול לפנים משורת הדין. אשר לחובות מע"מ, מקובלת עלי טענת המשיבה לפיה אין זה ראוי להשתמש בכספים שהתקבלו לכאורה ככספי שוחד, לצורך תשלום לרשויות המס. פעולה מסוג זה תחתור תחת הרציונל העומד בבסיס דיני התפיסה והחילוט.

11. לאור המפורט לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשע"ט, 25 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.

ההחלטה תישלח לצדדים.